

Dziewczyna w swym pokoju domek ma baśniowy
i śpi w nim rozmarzona pośród szczerozłota,
kreśli w zapale obraz słów tajemnej mowy,
a czasem w niepewności pląta się i miota.

Już płacze z utęsknieniem, tam gdzie szumią drzewa
i słyhać znów za oknem nostalgiczne granie,
kiedy kropel tysiące rozbija ulewa
zapatrzona w szarości, co po niej zostanie.

Oczy swoje wypatrzysz, gdy krople połączy
obraz, co deszcz na szybie stworzył z wielu pnączy
i już nie wie czy sennym tylko jest marzeniem.

A do jej buzi róża tuli się wspaniała,
w cichym światła zapale nie jest tylko cieniem
w szmaragdzie skryta, pąsem oblewa się cała.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Arkady, dodano 17.04.2009 16:22

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.